

Žalm 127

Autor přípravy

[Lubomír Kabíček](#)

V nadpisku k této poutní písni je napsáno Šalomounova. Jistě proto, že je hned v prvním verši zmínka o stavbě domu, chrámu. Chrám nemohl postavit král David, i když po tom velice toužil, protože vedl mnoho válek. Tato výsada byla dána jeho synu Šalomounovi (v jeho slově se objevuje slovo šálóm, hluboký pokoj).

Třikrát v žalmu zazní slovo NADARMO, to jest zbytečně. Stavět dům bez Boha nebo dokonce proti Bohu, je zbytečná činnost. Stavba babylon-ské věže je toho příkladem. Nevede to k ničemu dobrému, jen ke zmatku a k nedorozumění mezi lidmi. Stejně tak Stalinův pomník nad Vltavou v Praze. Musel být po čase zbourán. Marná je také snaha strážných, kteří střežili Jeruzalém a chrám před Babyloňany. Neuhlídali ho. A ještě do třetice je marné a zbytečné ráno časně vstávat a dlouho vysedávat do noci (v.2). Mohlo jít o lidskou aktivitu, o práci pozdě do noci bez pohledu k Hos-podinu, bez proseb o jeho požehnání. Je však možné, že žalmista myslel také na velkou náboženskou horlivost, protože v noci se čekalo na Boží pokyny.

To všechno je marné stejně jako brát Boží jméno nadarmo (3. přikázá-ní). Všechno děláte marně a zbytečně, jen jíte chléb trápení (v.2b). Bůh však dopřává svému milému spánek (v. 2c), odpočinek s důvěrou v srdci. Spánek je beze sporu veliký dar. To ocení ti, kteří jsou starší a často v noci nemohou spát. Avšak i takoví lidé si nemusejí zoufat. Milý Boží dostává od Hospodina i sen (podle Kralické). Hospodin má o něho zájem, i když nemůže spát. Může si právě v noci připomínat, co dobrého pro něj Bůh učinil, a z toho se radovat.

Zvláštní je, že hebrejský výraz pro nadarmo se dá také přeložit zadarmo. Pán Bůh je nám blízko, zadarmo dává nám svou lásku a milost. Zatímco publikán v Ježíšově podobenství volá k Bohu: „Bože bud' milostiv mně hříšnému,“ farizeus o Boží milost ke své škodě nestojí. Boží milost dostáváme zadarmo. Pro Boha však zadarmo nebyla, stála ho kříž jeho Syna Ježíše Krista.

V druhé části žalmu je vyjádřena radost z toho, že dědictví od Hospo-dina jsou děti (Kralická). V Ekumenickém překladu podle původního textu jde o syny. Tak docela konkrétní je Boží požehnání: bohatá rodina. Můžeme zde slyšet, že nestačí jen mít zaslíbenou zemi za dědictví. Je třeba, aby v ní také žili synové Abrahamovi, dědictví od

Hospodina, kteří budou zpřítomňovat Boží milosrdenství. Ten úkol platí i dnes: uka-zovat Boží milosrdenství i těm Palestincům, s nimiž dnes Židé žijí v jedné zemi.

Synové jsou jako šípy (v.4). Blaze muži , který jim naplnil svůj toulec (v.5). Nebudou zahanbeni staří lidé. Jejich děti se jich zastanou až se v brá-ně, kde se konal soud, bude o nich rozhodovat. Smutný je život bez dětí. Starý člověk pak nemá nikoho, kdo by se ho ujal, kdo by ho ochránil před zlými lidmi a jejich útoky.

Hospodine, Bože náš, děkujeme ti za to, že od nás nečekáš supervýkony naší zbožnosti, neboť to bychom pak také jedli jen chléb trápení. Chceš od nás, abychom nemohli žít bez tvé lásky, bez nových darů tvé milosti. Zadarmo přijímáme tvou lásku. Dej, abychom nežili nadarmo zby-tečný a bez-cenný život. Vždyť jsme na světě pro druhé, kteří se skrze nás mají setkávat s tvou pomocí. Prosíme za ty, kteří ve světě trpí, prožívají pří-rodní katastrofy, abychom se snažili i jim nějak pomáhat a hlavně aby nás to vše vedlo k pokoře a pokání
Amen

Liturgické období

[Poutní písně](#)

edice

23

[stáhnout PDF](#)